

Sharenting u českých rodičů a jeho rizika

doc. Mgr. Kamil Kopecký, Ph.D., doc. PhDr. René Szotkowski, Ph.D., JUDr. Mgr. Helena Mičková,
Mgr. Veronika Krejčí

Centrum prevence rizikové virtuální komunikace, Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci

Příspěvek se zaměřuje na problematiku tzv. sharentingu, tedy na sdílení materiálů dětí v online prostředí jejich vlastními rodiči. V našem příspěvku shrnujeme výsledky kvantitativního výzkumu (dotazníkové šetření) *Sharenting u českých rodičů* (2022), jež zrealizovala Univerzita Palackého v Olomouci ve spolupráci s firmou Microsoft a do něhož se zapojilo 2 481 rodičů z celé České republiky. Výzkum se zaměřoval především na rizikové sdílení fotografií a videí, zabýval se však také právními aspekty, které jsou s tímto fenoménem spojeny. Podle výsledků výzkumu sdílí citlivé informace o svých dětech 69 % českých rodičů, dominantní je především sdílení fotografií. 6,7 % rodičů sdílí vysoce rizikové fotografie obnažených dětí, které lze identifikovat (je vidět jejich tvář).

Klíčová slova: sharenting, rodiče, sdílení osobních údajů, online bezpečnost.

Sharenting among Czech parents and its risks

The paper focuses on the issue of sharenting, i.e. the sharing of children's materials online by their own parents. In our paper, we summarize the results of a quantitative research (questionnaire survey) on *Sharenting among Czech parents* (2022), conducted by Palacký University in Olomouc in cooperation with Microsoft, which involved 2 481 parents from all over the Czech Republic. The research focused mainly on the risky sharing of photos and videos, but also addressed the legal aspects associated with this phenomenon. According to the results of the research, 69% of Czech parents share sensitive information about their children, with photo sharing being dominant. 6.7% of parents share high-risk photographs of their children that can be identified (i.e. the child's face is visible).

Key words: sharenting, parents, sharing of personal information, online safety.

Sharenting jako celosvětový fenomén

Jedno ze základních pravidel spojených s bezpečným využíváním internetu hovoří o tom, že v online prostředí bychom měli sdílet pouze takové osobní a citlivé údaje, které nás nemohou v současnosti či budoucnosti ohrozit, např. poškodit naši pověst, vystavit nás veřejnému dehonestování apod. Problém však nastává v situaci, kdy naše osobní údaje sdílí jiná osoba – ať už je to kolega z práce, přítel či přítelkyně, nebo dokonce rodič. A právě rodiče jsou velmi často těmi, kdo toto rizikové sdílení, tzv. **sharenting**, provozují. Sharenting (1) je kombinací slov share (sdílet) a parenting (rodičovství). Můžeme si ho představit jako **nadměrné sdílení fotografií či videí vlastních**

děti (zpravidla bez jejich souhlasu), v rámci sharentingu však může docházet také ke sdílení jiných citlivých informací a osobních údajů dětí (2). Konkrétně si pak sharenting můžeme představit např. jako (3):

- a) *nadměrné sdílení fotografií či videí vlastních dětí (zpravidla bez jejich souhlasu),*
- b) *zakládání profilů dětí v rámci různých druhů online služeb (bez souhlasu dětí), v extrémních podobách zakládání prenatalních profilů dětí,*
- c) *zakládání různých druhů online deníků monitorujících život dítěte den po dni, měsíc po měsíci,*

- d) *zneužívání dětí pro tvorbu extrémistického a nenávistného obsahu,*
- e) *zneužívání přítomnosti dětí na demonstracích apod.*

Sharenting je problémem, v němž se na jedné straně střetává právo dítěte na soukromí a jeho ochranu (nezávisle na vůli rodičů) a na straně druhé právo rodičů sdílet s veřejností tyto informace ze života jejich dětí. Rodiče jsou často považováni za tzv. strážce (guardians či gatekeepers) osobních údajů svých dětí a jejich role při poskytování souhlasu s používáním informace je uznána v právních předpisech Evropské unie a v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva (4). Zároveň jsou ale rodiče povinni zajistit, aby bylo jejich dítě

1. Profily dosud nenarozených dětí, v rámci kterých rodiče sdílejí např. fotografie z ultrazvukového vyšetření apod.

doc. Mgr. Kamil Kopecký, Ph.D.
Centrum prevence rizikové virtuální komunikace, Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
kamil.kopecky@upol.cz

Cit. zkr: *Pediatr. praxi.* 2023;24(1):8-12
Článek přijat redakcí: 7. 12. 2022
Článek přijat k publikaci: 24. 1. 2023

v bezpečí, a to jak v nevirtuálním prostředí, tak i na internetu. Je třeba si uvědomit, že při šíření např. intimních materiálů dětí můžeme dítě skutečně ohrozit a způsobit mu tak problémy nejen v současnosti, ale také v jeho budoucím životě.

Výzkumy realizované v posledních letech prokazují, že většina rodičů různé druhy citlivých materiálů o svých dětech v online prostředí sdílí. Např. britský výzkum *Preparing for a Digital Future* (5) upozorňuje na to, že tři čtvrtiny britských rodičů, kteří používají internet, sdílí minimálně jednou měsíčně fotografie nebo videa svých dětí – častěji pak sdílejí tyto materiály rodiče menších dětí. Michigenská univerzita (6) v roce 2014 zveřejnila výsledky výzkumu (Davis, 2015) realizovaného na vzorku 569 rodičů dětí ve věku 0–4 let, který odhalil, že 56 % matek a 34 % otců sdílí na sociálních sítích potenciálně trapné a citlivé informace o svých dětech. Více než 70 % rodičů také uvedlo, že znají jiné rodiče sdílející informace, které mohou dítěti ublížit, např. jej ztrapnit (56 %), vést k jeho lokalizaci v místě bydliště či školy (51 %), anebo tito rodiče sami na internet nahrávají nevhodné fotografie či videa zachycující jejich vlastní děti (27 %). Rodiče tak dítěti vytváří online identitu, kterou samo nechťelo.

Výskyt sharentingu potvrzuje také turecký výzkum (7) zaměřený na rodiče, kteří používají sociální síť Facebook. Výzkumníci sledovali, jaké typy obsahu rodiče na této síti sdílejí – 81,4 % rodičů sdílí fotografie či videa o významných událostech ze života dětí, jako jsou narozeniny, promoce, různé druhy informací týkajících se školního prostředí a vzdělávání dětí apod. 54,98 % sdílí společenské aktivity, kterým se věnují společně s dětmi, herní a umělecké aktivity, ale také informace o nemocech či operacích (12,8 %). Zajímavé výsledky poskytuje rovněž polský výzkum sharentingu realizovaný University of Silesia v Katovicích (8). Výzkum byl orientován na rodiče, kteří sharenting provozují v prostředí sociální sítě Facebook. K nejčastěji sdíleným příspěvkům patřily fotografie dítěte těsně po narození či v prvních měsících jeho života (48,2 %), fotografie z porodnice (4,8 %), či snímky ze sonogramu (10,7 %).

Řada autorů podotýká, že sharenting může mít také pozitivní dopad (9). Online pro-

středí umožňuje rodičům sdílet úspěchy dětí i radost, kterou jim přinášejí, vzájemně si radit a vyměňovat zkušenosti atd. Sharenting může také podpořit spolupráci rodičů, jejichž děti trpí různým stupněm tělesného či mentálního postižení, umožňuje sdílet dobrou praxi (co rodiče vyzkoušeli a osvědčilo se jim), vzájemně se povzbudit, poradit si apod.

Sharenting však s sebou **přináší také mnoho negativ**. Rodiče o svém dítěti prozrazují celou řadu citlivých informací (jako jsou např. informace o zdravotním stavu dítěte), sdílejí materiály, které lze v budoucnu zneužít k ponižování či kyberšikaně dítěte, stejně tak mohou dítě zneužít k posílení a propagaci svého politického názoru či k ekonomickému profitu. Problém představuje také to, že rodiče budují bez souhlasu dítěte jeho online identitu – informace o dítěti jsou součástí sociálních sítí, přestože dítě danou službu využívat nechce, případně chce regulovat obsah, který o něm rodiče sdílejí.

Tato situace byla např. demonstrována na instagramovém profilu herečky Gwyneth Paltrow (10), která nasdílela fotografii z lyžování se svou 14letou dcerou Apple, a to bez jejího souhlasu. Fotografie „olajkovalo“ přes 170 000 lidí. Ačkoli Apple vydala prohlášení, že herečka nemůže bez jejího svolení její fotografie sdílet, fotografie na Instagramu zůstala. Podobnou situaci popisuje dnes již 29letá zdravotnice Sarah (10). V době, kdy jí bylo 21 let, ji na Facebooku označila její matka, která poté začala sdílet velké množství dceřiných fotografií od kojeneckého věku do současnosti. Fotografie nastavila jako veřejné, proto k nim získal přístup kdokoli. Sarah se díky tomu stala dobře dohledatelnou

třeba prostřednictvím vyhledávače Google. Matka Sarah sice později souhlasila alespoň se změnou nastavení soukromí facebookového účtu na „friends only“, to však problém nevyřešilo, protože v přátelích měla v té době více než 1 000 osob, z nichž větší část neznala, proto jsou fotografie stále veřejné.

V zahraničí se již objevují první případy soudních sporů mezi rodiči a jejich dětmi o to, zda rodiče mohou sdílet bez souhlasu těchto dětí jejich fotografie a videa (11).

Děti často vnímají sharenting provozovaný jejich rodiči jako prolomení soukromí (12), vnímají sdílení svých fotografií jako velmi intimní věc a nechťejí přijít o právo rozhodovat o tom, jak bude s tímto materiálem (fotografií, videem) naloženo. Problém nastává také v situaci, kdy fotografie dítěte „unikne“ z okruhu vymezených osob (např. přátel) a začne být zneužívána jinými osobami, např. jako ilustrační obrázek v rámci různých blogů.

Velký problém představují veřejné fotogalerie, neboť obsahují velké množství fotografií, včetně fotografií rodinných. K nejznámějším českým veřejným fotogaleriím patří server Rajče.net. Přestože ve svých podmínkách tento server upozorňuje na rizika spojená se sdílením fotografií dětí, nalezneme zde mnoho vysoce citlivých a snadno zneužitelných fotografií, z nichž některé jsou na hraně tzv. dětské pornografie. Tyto fotografie kromě samotných rodičů sdílejí např. prarodiče, ale také mateřské či základní školy.

V následující části našeho textu se zaměříme na vybrané výsledky výzkumu *Sharenting u českých rodičů* (2022) realizovaného týmem Univerzity Palackého v Olomouci, který ply-

Obr. 1. Jedna z veřejně dostupných fotografií – sprchování dětí mateřské školy (Rajče.net)

Obr. 2. Veřejně dostupné fotografie – koupání vnučků – sdílené prarodiči (Rajče.net)

Obr. 3. Veřejně dostupné fotografie – děti na nočníku (Rajče.net)

nule navazuje na předchozí výzkumné šetření *Rodič a rodičovství v digitální éře* (2018) (13).

Výzkum Sharenting u českých rodičů a jeho výsledky

Výzkum *Sharenting u českých rodičů* (14) byl realizován ve spolupráci Centra prevence rizikové virtuální komunikace Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci s podporou společnosti Microsoft Česká republika. Do výzkumu se zapojilo celkem **2481 rodičů** ze všech krajů ČR. Většinu respondentů tvořily ženy (87,4 %). Jako základní výzkumný nástroj byl zvolen speciálně vytvořený online dotazník, který byl distribuován prostřednictvím direct e-mailu, sociálních médií, webů a dalších komunikačních kanálů.

Sběr dat probíhal od března do července 2022, poté byly výsledky šetření vyhodnoceny a prezentovány veřejnosti.

Průměrný rok narození rodičů činil 1979. Nadpoloviční většina rodičů zapojených do

výzkumu měla 2 děti (58,8 %), přibližně pětina rodičů 1 dítě (19,3 %), 17 % respondentů dětí 3. Průměrný věk dítěte rodičů zapojených do výzkumu činil 10,4 let. Výzkumný soubor byl tvořen dětmi ve věku 6–9 let (24,1 %), 10–13 let (28,7 %) a 14–17 let (18,8 %). Zbýlá část souboru sestávala z dětí mladších 6 let. Další detailní informace o výzkumném souboru jsou součástí publikované výzkumné zprávy (14).

Které informace sdílejí rodiče o svých dětech na internetu?

Drtivá většina rodičů (69 %), kteří se do výzkumu zapojili, informace o svých dětech v online prostředí sdílí či v minulosti sdílela, pouze 30,7 % rodičů nikoli. Rodiče běžně sdílí fotografie a videa se svými dětmi, ale také další typy jejich citlivých informací.

Nejčastěji rodiče sdílejí fotografie svých dětí z prvního roku života dítěte (23,5 %), fotografie či videa dítěte ze dne porodu pak sdílí 9,9 % rodičů.

Třetina rodičů (31,2 %) sdílí informace o svém dítěti každý měsíc, a to především v prostředí sociálních sítí. Nejpoužívanějšími nástroji, které rodiče využívají pro šíření fotografií svých dětí internetem, jsou především sociální sítě Facebook, Facebook Messenger, WhatsApp, e-mail a cloudová úložiště.

Většina rodičů (76,3 %) ke sdílení fotografií dětí nepoužívá veřejné fotogalerie typu Rajče.net.

Jaký obsah o svých dětech rodiče odesílají a sdílejí na internetu?

Rodiče nejčastěji sdíleli fotografie (78 %) či videa (58,3 %), na kterých je dítě oblečené a lze rozpoznat jeho obličej, a to prostřednictvím soukromé komunikace. Stejně tak tyto fotografie (64,7 %) a videa (47,8 %) na internetu běžně zveřejňují. Podrobnější analýzu zachycuje níže uvedená tabulka (Tab. 1).

Alarmující je především zjištění, že část rodičů zveřejňuje v online prostředí fotografie dětí, které jsou zcela (0,5 %) či částečně obnaženy (6,7 %).

Kromě fotografií a videí rodiče sdílí o dětech další osobní údaje, jako např. křestní jméno (58,5 %), věk dítěte (22,5 %), příjmení (15,8 %), datum narození (13,5 %), adresu (2,9 %) apod.

Souhlasí děti se sdílením obsahu jejich rodiči?

Je obtížné stanovit, od jakého věku si dítě uvědomuje, že jeho rodiče sdílí v online prostředí obsah, který se ho týká (fotografie, videa). Pokud bychom si však tuto věkovou hranici nastavili na 5 let, můžeme říci, že až 35,6 % rodičů těchto dětí sdílelo podobný obsah, aniž by k tomu od svých dětí dostali výslovný souhlas.

Podíváme-li se ale na celková výzkumná data, můžeme říci, že **21,2 % rodičů se svých dětí na souhlas se sdílením či odesláním ptá**. Někdy obsah dítěti ukáže a občas se na souhlas se sdílením zeptá 15,9 % rodičů, avšak 10,3 % rodičů se vůbec na souhlas neptá a sdílí obsah bez vědomí dítěte. Zde však velmi záleží na věku dítěte.

Při sdílení fotografií dětí mohou nastat situace, kdy jsou na fotografii či videu zachyceny kromě našich potomků i jiné děti jiných rodičů, proto jsme se zeptali na to, zda by tento

Tab. 1. Fotografie a videa, která rodiče šíří internetem

Obsah fotografie/videoa	Relativní četnost			
	Jaký druh obsahu o svém dítěti jste někdy UMÍSTIL/A na internet?		Jaký druh obsahu o svém dítěti jste někdy ODESÍLAL/A jiné osobě v rámci soukromé konverzace?	
	Fotografie	Videa	Fotografie	Videa
Dítě je zcela oblečené a není možné rozpoznat jeho obličej	11,8 %	9,2 %	12,9 %	11,0 %
Dítě je zcela oblečené a je možné rozpoznat jeho obličej	64,7 %	47,8 %	78,0 %	58,3 %
Dítě je částečně nahé, ale není možné rozpoznat jeho obličej (v plavkách, při koupání doma aj.)	3,5 %	1,9 %	7,9 %	5,1 %
Dítě je částečně nahé a je možné rozpoznat jeho obličej	6,7 %	4,7 %	18,1 %	10,9 %
Dítě je zcela nahé a není možné rozpoznat jeho obličej	0,5 %	0,2 %	1,5 %	1,0 %
Dítě je zcela nahé a je možné rozpoznat jeho obličej	0,5 %	0,6 %	3,8 %	2,3 %
Krmení dítěte	10,0 %	5,0 %	21,2 %	10,3 %
Koupání dítěte	6,4 %	4,1 %	20,2 %	10,8 %
Dítě je na nočníku	1,5 %	0,7 %	8,2 %	2,3 %
Spící dítě	16,0 %	3,1 %	29,7 %	6,7 %
Slintající dítě	0,5 %	0,4 %	3,0 %	1,2 %
Plačící dítě	1,0 %	0,8 %	6,8 %	3,1 %
Vzteklé, nazlobené dítě	1,7 %	1,2 %	8,8 %	3,9 %
Nemocné dítě	3,3 %	0,6 %	14,9 %	3,0 %
Hrající si dítě	24,6 %	17,5 %	38,3 %	25,6 %
Nešíří žádné fotografie/videoa	25,5 %	39,2 %	11,6 %	29,0 %
Nespecifikovali obsah fotografií/videoí	3,3 %	7,1 %	2,2 %	5,2 %

(n = 2 481)

Metodologická poznámka: Kategorie uvedené v tabulce se mohou vzájemně prolínat, neboť respondenti mohli uvést více možností současně.

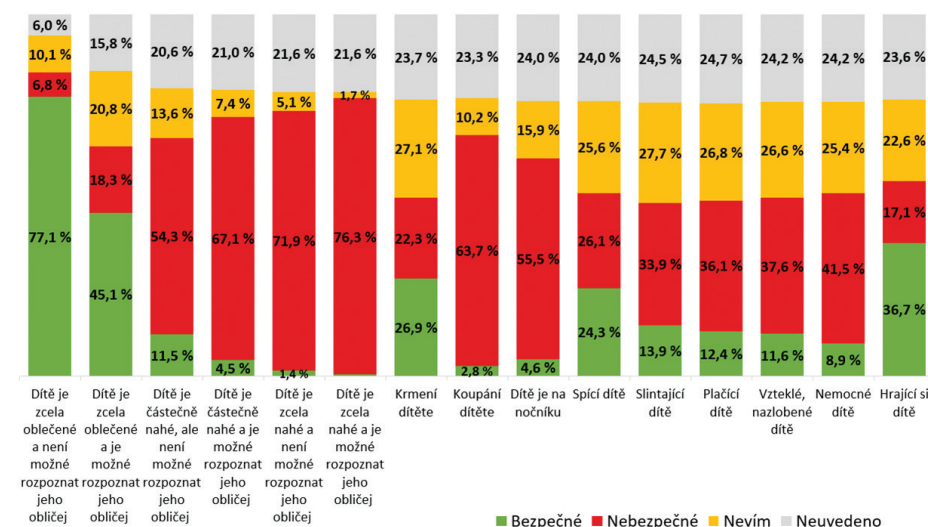
obsah (fotografie, videa) rodiče zveřejnili a zda by o souhlas žádali rodiče ostatních dětí. Dvě třetiny rodičů (67,8%) fotografie tohoto typu vůbec nezveřejňují. Zbýlá část pak postupuje různě – 33,1 % z těchto rodičů např. zveřejňuje obsah s cizími dětmi bez souhlasu jejich rodičů.

Považují rodiče sdílení fotografií a videí svých dětí za bezpečné?

Většina rodičů se shoduje, že velmi záleží na tom, co konkrétní fotografie či video obsahuje, ale také na tom, zda jsou fotografie či videa dítěte šířeny veřejně, či soukromě. **Sdílení fotografií (77,1 %) a videí (60,5 %), na kterých je dítě zcela oblečené a není možné rozpoznat jeho obličej, je prostřednictvím soukromých konverzací dle rodičů bezpečné.** Za bezpečné považují rodiče také sdílení fotografií (62,8 %) a videí (55,9 %) oblečených dětí, na kterých je možné obličej dětí rozpoznat, jako poměrně bezpečné vnímají fotografie a videa hrajícího si dítěte (45,3 %), fotografie krmení dítěte (36,4 %) a spícího dítěte (35,4 %). Ostatní možnosti jsou respondenty uváděny spíše jako nebezpečné.

Diskuze a doporučení pro rodiče

Sharenting představuje celosvětový problém, který se objevuje ve větší či menší

Graf 1. Které typy fotografií považují rodiče za bezpečné a které ne (veřejné sdílení)

míře ve všech zemích, v nichž mají rodiče k dispozici běžné internetové služby – především pak sociální sítě a různé druhy online úložišť. Rodiče předpokládají, že mají plné právo nakládat s osobními údaji svých dětí dle svého uvážení. Toto právo však není neomezené a má své limity (15, 16). Rodiče např. musí dítěti zajistit bezpečí a jednat v souladu s jeho zájmy. V případě, že však sdílí citlivé materiály, které dítě zachycují (fotografie, videa), mohou dítě vystavit nechtěné pozornosti, či přímo nebezpečné situaci (např. posměchu, urážkám, kyberšikaně atd.). Zde tedy hranice svých rodičovských pravomocí překračují.

kaně atd.). Zde tedy hranice svých rodičovských pravomocí překračují.

Rodiče, ale také prarodiče často netuší, že by mohly být fotografie dětí v online prostředí zneužity a že by se mohly internetem virálně rozšířit (např. fotografie a videa obnažených novorozenců i kojenců). Stejně tak si ne vždy uvědomují, že to, co připadá rodičům „roztomilé“, může vnímat jejich potomek jako „nevhodné“, či přímo „ponižující“. Ke zneužití fotografie může navíc dojít až s časovým odstupem (např. v době puberty spolužáci na internetu objeví úložiště s ponižujícími foto-

grafii jejich spolužáka a začnou tyto fotografie zneužívat ke kyberšikaně).

Doporučení pro rodiče

Při sdílení jakékoli informace o svém dítěti, ať už jde o fotografie, videa nebo třeba informace o jeho zdravotním stavu, je nutné **promyslet, zda tyto materiály nemohou být zneužity** – a to nejenom dnes, ale také v budoucnu. Zároveň je nutné uvědomit si, že při sdílení materiálu třeba prostřednictvím sociálních sítí velmi rychle ztrácíme nad jeho šířením kontrolu, protože jej může stáhnout kdokoli, kdo má k našemu profilu přístup.

Na prvním místě je tedy nutné přemýšlet o tom, zda to, co o svém dítěti sdílíme, **nemůže naše dítě ovlivnit negativně v budoucnu** (dítě se např. nestane terčem posměchu od svých spolužáků, kteří jeho foto odhalí a rozšíří). Samozřejmě by mělo být také **získání souhlasu dítěte** – i malé dítě by mělo souhlasit s tím, že jeho fotografii či video ukážeme jiným lidem. Pokud sdílíme hromadná foto, třeba z oslav narozenin, kde je více dětí, **zkontrolujme, zda s tímto sdílením souhlasí i rodiče ostatních dětí**, které jsou na fotografii zachyceny. Ne každý chce sdílet foto svých dětí na internetu.

Nesdílejme žádné příliš osobní fotografie – odolejme nutkání nahrát na internet např. fotografie našeho dítěte na nočníku, dítěte upatlaného od jídla, počuraného či pokakaného apod. To, co může připadat roztomilé nám, nemusí připadat roztomilé ostatním – a dítěti to může způsobit v budoucnu řadu problémů.

Pozor, upozorněme na tyto problémy i prarodiče, protože i oni aktivně sdílejí a šíří fotografie či videa svých vnoučků. Z pohledu pediatra je důležité:

1. Upozornit rodiče na rizika, která jsou spojena se sdílením intimních fotografií dětí. Doporučit rodičům nesdílet tyto fotografie veřejně v online prostředí.

2. Upozornit rodiče na to, že musí s předchozím pravidlem seznámit i ostatní rodinné příslušníky, především prarodiče, kteří se také podílejí na šíření těchto materiálů v online prostředí.

3. Upozornit na to, že některé intimní fotografie dětí mohou být dle zákona posuzovány jako tzv. dětská pornografie, jejíž výroba, držení a šíření je trestné.
4. Upozornit rodiče na to, aby si uvědomili, že citlivé materiály dítěte mohou snadno uniknout i ze soukromé konverzace (třeba pomocí instant messengerů).
5. Upozornit rodiče na to, že problém mohou pro děti představovat i fotografie, které zachycují dítě v nevhodné situaci (např. na nočníku, dítě upatlané u jídla, pláč dítěte apod.). I tyto fotografie mohou dětem způsobit problémy např. v době dospívání, kdy se mohou stát nástrojem šikany či kyberšikany.
6. Upozornit rodiče na to, aby své dospívající potomky žádali o souhlas se zveřejňováním fotografií či videí v online prostředí (v závislosti na možnostech, rozumových schopnostech dítěte apod.). Děti by měly rozhodovat o tom, které digitální stopy (fotografie, videa, informace) o nich budou na internetu k dispozici.

LITERATURA

1. Kopecký K, Szotkowski R. Rodič a rodičovství v digitální éře [online]. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci; 2018. Available from: <https://www.e-bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/vyzkumne-zpravy/107-rodic-a-rodicovstvi-v-digitalni-ere-2018/file>.
2. Kopecký K. Jste rodiče? A jste aktivní v prostředí internetu? Možná i vy provozujete sharenting. E-Bezpečí [Internet]; 2019. Available from: <https://www.e-bezpeci.cz/index.php/rodicum-ucitelum-zakum/1405-jste-rodice-a-jste-aktivni-v-prostredi-internetu-mozna-i-vy-provozujete-sharenting>.
3. Kopecký K, Szotkowski R, Díaz IA, et al. The phenomenon of sharenting and its risks in the online environment. Experiences from Czech Republic and Spain. Children and Youth Services Review [Internet]. 2020;110 [cited 2021-10-07]. Available from: doi:10.1016/J.CHILDYOUTH.2020.104812.
4. Bessant C. Sharenting: balancing the conflicting rights of parents and children. Communications La. 2018;23(1):7-24.
5. London school of economics and political science. Preparing for a Digital Future [Internet]; 2017. Available

- from: <http://www.lse.ac.uk/media-and-communications/research/research-projects/preparing-for-a-digital-future>.
6. Davis M, Matthew M. Parents on social media: Likes and dislikes of sharenting [online]. B.m. C.S. Mott Children's Hospital, the University of Michigan; 2015. Available from: <https://mottpoll.org/reports-surveys/parents-social-media-likes-and-dislikes-sharenting>.
7. Marasli M, Sühendan E, Yilmazturk NH, Cok F. Parents' shares on social networking sites about their children: Sharenting. Anthropologist [Internet]. 2016;24(2):399406. Available from: doi: 10.1080/09720073.2016.11892031.
8. Brosch A. When the child is born into the internet: sharenting as a growing trend among parents on facebook. The New Educational Review [Internet]. 2016;43(1):225-235 [cited 2019-08-18]. Available from: doi:10.15804/tner.2016.43.1.19.
9. Steiberg S. Sharenting: Children's Privacy in the Age of Social Media. University of Florida Levin College of Law Research Paper. 2017;839:(16-41).
10. Cheung H. Can you stop your parents sharing photos of

- you online? BBC News [Internet]; 2019 [cited 2019-08-25]. Available from: www.bbc.com/news/world-47722427.
11. Váňová M. Facebookové děti jdou do puberty. A tvrdě pocítují důsledky chlubitvých fotek rodičů. Aktuálně.cz. 2019.
12. Donovan S. „Sharenting“: The Forgotten Children of GDPR. Peace Human Rights Governance. 2020;4(1):35-59.
13. Kopecký K, Szotkowski R. Rodič a rodičovství v digitální éře. 2018. Available from: <https://www.e-bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/vyzkumne-zpravy/107-rodic-a-rodicovstvi-v-digitalni-ere-2018/file>.
14. Kopecký K, Szotkowski R, Mičková H, et al. Sharenting u českých rodičů [Internet]. 2022. Available from: <https://e-bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/vyzkumne-zpravy/158-sharenting-u-ceskych-rodicu-2022/file>.
15. Ministerstvo spravedlnosti ČR. Rodičovská odpovědnost. 2020.
16. Švestka J, Dvořák J, Fiala J. Občanský zákoník – Komentář II. Rodinné právo. Praha: Wolters Kluwer; 2014.